

Létající talíře ze všech stran

Co to vlastně je?

Dogfrisbee je velice mladý sport, který se u nás teprve pomalu dostává do povědomí širší veřejnosti. Když se řekne dogfrisbee před lidmi, kteří nemají nic společného se psy, většina vůbec netuší, o co se jedná. V Evropě již známý a v USA velmi oblíbený sport se k nám dostal teprve začátkem roku 2006, a to díky Jakubu Štybrovi, který je zakladatelem dogfrisbee v ČR. A je to dobré! Dogfrisbee je skvělý sport.

Loňský rok se dogfrisbee rozjelo i v Česku opravdu naplno. Uskutečnil se Dog Chow DiscDog Cup 2007 složený ze čtyř závodů: v Kácově, Praze, Olomouci a Dvoře Králové. Učili jsme se na několika seminářích nejen od Jakuba, ale i od Sabiny Bruns a Markuse Wolffa z Německa, Rona Watsona a Apryl Lea z USA a Yachiho Hiraiho z Japonska. Vyleli jsme na několik závodů do Polska,

Německa, Holandska a na ME do Wroclawi. Dala se dohromady skvělá parta lidí ze všech koutů republiky. A ME 2008 se bude dokonce konat v České republice.

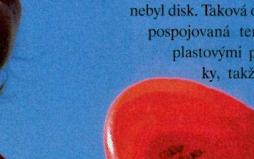
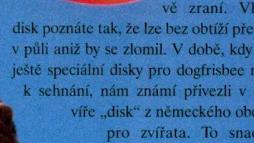
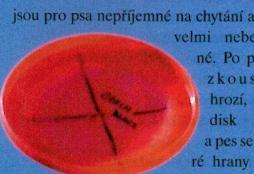
Chtěla bych se tu pokusit přispět k tomu, aby dogfrisbee nezůstalo jen v úzkém kruhu kamarádů a nadšenců, ale aby měli možnost se s ním seznámit všichni, kteří by tento sport mohli zajmout. Ať už je to mu chtěli věnovat jen tak pro zábavu, nebo by měli chut zkoušet to i závodně. Ráda bych zde proto odpovídela na nejčastější dotazy, se kterými se setkávám, nabídla pár tipů na tréninky a představila vám české týmy. Ráda bych dokázala, že dogfrisbee je opravdu pro všechny rasy i „nerasy“ psů a že házet se může naučit opravdu každý! Chce to jenom zkoušet. Treba si tu jednou přečtete i o sobě!

Nejčastější dotazy v dogfrisbee

by ho pes v letu chytil, říká, že si o něj ublíží, byla veliká. Další poznávací známenní dobrého disku je, že když na něj dupnete, nerozloží se vám! Těsně by to rozhodně nevydrží. Proto pozor! Kontrolujte všechny disky. I ty, které jsou prodávány jako ideální hračka pro vaše miláčky.

V obchodech je dálé možné vidět disky látkové. Ty jsou vhodné jak pro štěňátka, tak pro dospělé psy. Jsou lehké a když je člověk dobré hodí – letí. Ne daleko, ale pes má sanci takový disk v letu chytit a je zcela bezpečný. Navíc je pro psy příjemný a rádi ho chytají i psi citlivé.

Pro závodní dogfrisbee jsou však všechny typy výše vymenovaných disků (s výjimkou psů do 38 cm) nepovolené. Pokud byste se chtěli někdy závodů zúčastnit, nebo i jen pro radost a zábavu házet na delší vzdálenost, případně vyzkoušet také něco jiného než jen klasické hody, je lepší začít rovnou se speciálními disky. Ty jsou v České republice dnes již k dostání přes internet (např. na stránkách

sport

Discdog klubu ČR – www.discdog.cz) nebo na většině závodů. Na výběr je mnoho druhů od klasických až po speciální. Sezenete i disky pro malé rasy psů, do zimy, svítící nebo odolné. Chtěla bych však upozornit, že žádný disk nevydrží všechno. Některé druhy odolných disků vydří sice dost, ale nejsou neznicitelné. Po určité době – podle stisku a razantnosti psa – se objeví ostré výčnělky (především u klasických disků). Ty je potřeba zatačit nebo ještě lépe zabrousit šmirglem.

Vždy před házením disky zkontrolujte, aby byly po celém povrchu opravdu hladké!

Dogfrisbee a chodský pes

Představujeme vám tým:

Lucie Schönová a Darri Stamo-Bud

Lucka a Darri bydlí v Dolanech u Olovouce. Dogfrisbee se věnují prakticky od jeho začátku v ČR. Jsou to už otrkané závodnice a velice zdánlivě reprezentují Českou republiku i na zahraničních soutěžích. V minulém roce nevynechaly takřka žádný závod, na který se české týmy rozhoďly vydat.

Lucie působí v Klubu přátel chodského psa a je právě její zástupkou, že se pro dogfrisbee nadchlí i další „chodáci“. Což znamená, že Darri je sice první chodský pes na světě, který se dogfrisbee začal závodně věnovat, ale už zdaleka ne jenin!

Darriho paníčka se dříve věnovala atlétice - a na jejich výsledcích by to určitě znáz. Na Quadrapedu (hodech na dálku) s Darrim dohodila český rekord - 46 metrů, rekord drželi nějakou dobu i v Time Trialu. Vynikají však nejen v distančních soutěžích. U freestyleu se sice Darri občas musí poprat s Lucčinou nervozitou, která se projevuje její nepřeslechnutelnou nespokojenosťí s počasím či „hárvatkami“ v okolí, ale jejich freestyleová sestava svou nápaditostí všechny diváky zaujme. Darri je šikovný pes a je vidět, že ho frisbee opravdu baví. Se svou výškou 55 cm a váhou 24 kg sice patří k větším frisbee psům, ale Lucka s ním

i přes jeho velikost předvádí zajímavé prvky, chycení do náruče a odrazy od těla (tzv. vaulty) nevyjímaje.

Kromě dogfrisbee spolu běhají agility v kategorii LA2, složili páru zkoušek včetně ZVOP a díky výhram na výstavách je Darča šampionem ČR.

A tady jsou Lucčiny odpovědi na naše otázky:

Co si myslíš o výhodách a nevýhodách tohoto plemene pro dogfrisbee?

Výhodou je jejich temperament, nadšení pro jakoukoli práci a přirozená chuť apotovat. Rychle se učí a naučené nezapomínají, do všeho jdou po hlavě. Milují skákání, ale někdy to jsou takoví skokani-sebevrazi. Ve svém nadšení si neuvědomují, že si můžou pořádně namlátit, takže by je měl psovod trochu korigovat a výborně ovládat disk. Na některé triky jsou hlavně psi-samci moc velcí, ale mají zase jiné přednosti. Každopádně mi chodáci svou povahou přirostli k srdci, takže v nejbližších letech bych si ráda poridila dalšího.

Jaké počasí vám na frisbee vyhovuje nejvíce?

Nedáme moc rádi třicetistupňové pařáky, ale loni na závodech v Kácově jsme si ověřili, že i tropická vedra se dají s hadicí a nějakým tím dostupným stímem přežít a závod si užít. Jinak je to jedno, hlavně když nefouká hurikán :-). Velká zábava je frisbee na sněhu, do kterého se nám aspoň dobré padá...

Vím, že začínáš trénovat i se štěnátkem Dixi (kříženkou pravděpodobně border kolie a setra), v čem je to jiné než s Darrim? Poznámila jsi něco ve svých vývojových metodách?

Roční Dixile je jiná jak svou povahou, tak stylém hry. Při frisbee se zatím drží spíš při zemi, rychleji méně směry, je celkově jemnější a hbitější, není tak zbesile hr a ráda krouží. Darci je takový sebevědomý živel, se kterým musím při nastupu na plac držet disky nad hlavou, aby mi je nevyrval i s rukama. Víc skáče, dává do všeho víc síly, má větší oblouky, bez strachu se vrhá do nových triků. Podle toho s nimi taky musím hrát, každý výžaduje trochu jiný přístup. Hlavní ale je, že nás dogfrisbee všechny tři prostě baví...:-)

Děkuji za odpovědi a ať se vám třem

dívám!

Text a foto: Michaela Andrová